

FYN faster og fester

Andagtsmateriale

Materialet består af en tekst, en bøn og forslag til to salmer pr. (hver)dag i fasten. Det kan bruges direkte eller til inspiration; der kan plukkes ud, byttes rundt og laves om, som man ønsker – det er op til den enkelte. Teksterne er som udgangspunkt fundet i alterbogens tekster til den kommende søndag, således at de bygger op og peger frem mod søndagens gudstjeneste. Enkelte steder har vi dog valgt at supplere med andre tekster, som vi synes er givende i forhold til fastetidens temaer og særligt i den sidste uge frem mod palmesøndag har vi valgt tekster der peger frem mod påsken, uden at foregribe den.

Mange af jer har sikkert allerede et fast andagtsritual, som materialet kan indgå i. Ellers har vi her to forslag til liturgi:

A:

Præludium

Nådeshilsen

Bøn

Salme

Tekstlæsning

Kort refleksion over teksten

Lystænding/musikalsk meditation

Salme

Fadervor

Velsignelse

Postludium

B:

Præludium (kort)

Velkomst

Salme

Dagens læsning

Musikalsk tænkepause/salmevers

Refleksion over teksten

Evt. stilhed

Bøn

Fadervor

Salme

Postludium

Dato	Tekst	Bøn	salmevalg
<p>Onsdag d. 2. marts Obs: Askeonsdag</p>	<p>Joel 2,12-14 Men selv nu siger Herren: Vend om til mig af hele jeres hjerte med faste, gråd og klage! Sønderriv jeres hjerte og ikke jeres klæder, vend om til Herren jeres Gud! For han er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rig på troskab; han kan fortryde ulykken. Måske vender han om og fortryder og lader sin velsignelse blive tilbage, så I kan bringe afgrødeoffer og drikoffer til Herren jeres Gud.</p> <p>Eller: Sl 103 Min sjæl, pris Herren, alt i mig skal prise hans hellige navn. Min sjæl, pris Herren, glem ikke hans velgerninger! Han tilgiver al din skyld, helbreder alle dine sygdomme. Han udfrier dit liv fra graven, han kroner dig med godhed og barmhjertighed. Han mætter dit liv med gode gaver, du bliver ung igen som en ørn. Herren øver retfærdighed og ret mod alle undertrykte. Han kundgjorde Moses sine veje, og israelitterne sine gerninger. Herren er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab. Han anklager ikke for evigt og vredes ikke for altid; han gengælder os ikke vore synder og lønner os ikke efter vor skyld. Så høj som himlen er over jorden, så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham; så langt som øst ligger fra vest, så langt har han fjernet vore synder fra os. Som en far er barmhjertig mod sine børn, er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham. For han ved, at vi er skabt, husker på, at vi er støv. Menneskets liv er som græsset, det blomstrer som markens blomster; når vinden blæser over det, er det der ikke mere, dér, hvor det stod, ser man det ikke mere. Men Herrens troskab varer fra evighed til evighed mod dem, der frygter ham, og hans retfærdighed mod børnenes børn, mod dem, der holder hans pagt og husker hans bud og følger dem. Herren har grundfæstet sin trone i himlen, han hersker som konge over alle. Pris Herren, I hans engle, I stærke krigere, der udfører hans befaling i lydighed mod hans ord. Pris Herren, alle hans hære, hans tjenere, der udfører hans vilje. Pris Herren, alle hans skaberværker overalt i hans rige. Min sjæl, pris Herren!</p>	<p>Gud, himmelske Far! Vis mig, hvad det vil sige at tjene dig og min næste i kærlighedens cirkel. Giv mig mod til at bøje mig ned, så jeg kan løfte min næste op, hele det menneske, som du lægger i mine hænder. Giv mig også mod til at bøje mig ned, Så du, i Kristus, kan løfte mig op. Hjælp mig til at se det underfulde i at du, i Kristus, bøjer dig ned og bliver menneske, for at jeg kan stå foran din trone og tage min egen krone af. Gud, gør mit liv til tjeneste for dig.</p> <p>Af Pernille Svendsen</p>	<p>DDS 13: Måne og sol DDS 17: Almægtige og kære Gud (vers 1-3, 8, 10-12) DDS 609: Dybt fornædres skal enhver 100s 860: Vi finder fred i kirken 100S 826: Guds nåde er en vintergæk Iben Krogsdal: Fyld rummet op med solopgang (Et eller flere vers)</p>

<p>Torsdag d. 3. marts</p>	<p>Jakob 1,9-11 En broder i ringe kår skal være stolt af sin høje stand, en rig af sin ringe stand, for som markens blomster skal han forgå. Solen står op og svider marken med sin glød, så dens blomster falder, og deres skønhed er forbi; sådan skal også den rige visne midt i sin foretagsomhed.</p>	<p>Gud, himmelske Far! Vis mig den vej som verden ikke kender. At mit livs visdom er i Kristus og ikke i, hvad jeg kan eje eller samle. Giv mig mod til at gå ind på den vej, du viser mig. Så jeg husker at jeg er støv. Og at intet jeg kan spise, drikke eller købe, i dag, vil gøre mig rigere på livet. Hjælp mig til at følge dig, i Kristus, så jeg kan blive rig på visdom, indsigt og kærlighed. Gud, gør mit liv helt enkelt.</p> <p>Af Pernille Svendsen</p>	<p>DDS 4: Giv mig Gud en salmetunge DDS 562 Som markens blomst SDK: Et forår er kommet 100s 813: Solen begynder</p>
<p>Fredag d. 4. marts</p>	<p>1. mos 4,1-12 Adam lå med sin kone Eva, og hun blev gravid og fødte Kain. Hun sagde: »Jeg har skabt en mand ved Herrens hjælp.« Dernæst fødte hun hans bror Abel. Abel blev fårehyrde, mens Kain blev agerdyrker. Engang bragte Kain en offergave af jordens afgrøde til Herren. Også Abel bragte en offergave, fedtstykkerne af sit småkvægs førstefødte. Herren tog imod Abels offergave, men Kains offergave tog han ikke imod. Så blev Kain meget vred og gik med sænket hoved. Herren sagde til Kain: »Hvorfor er du vred, og hvorfor går du med sænket hoved? Hvis du gør det gode, kan du se frit op, men hvis du ikke gør det gode, lurer synden ved døren. Den vil begære dig, men du skal herske over den.« Siden talte Kain til sin bror Abel, og da de en dag var ude i det fri, overfaldt Kain sin bror Abel og slog ham ihjel. Da spurgte Herren Kain: »Hvor er din bror Abel?« Kain svarede: »Det ved jeg ikke. Skal jeg vogte min bror?« Herren sagde: »Hvad er det, du har gjort? Din brors blod råber til mig fra jorden. Nu skal du være bandlyst fra den jord, som har spærret sit gab op og drukket din brors blod, som du udgød. Når du dyrker jorden, skal den ikke mere give dig sin grøde. Fredløs og flygtning skal du være på jorden!«</p>	<p>Gud, himmelske Far! Vis mig at jeg ikke behøver gå med sænket hoved; men at du rejser mig op til hver ny dag, så jeg frit kan møde livet med håb og glæde. Giv mig mod til at kæmpe mod synden; alt, der skaber afstand mellem dig og mig, min næste og mig. Hjælp mig til at se mig selv, som jeg virkelig er, når Kristus og hans ord bliver mit spejl og jeg lever efter at blive hans spejlbillede. Gud, lad mig se Kristus i alle mennesker, jeg møder.</p> <p>Af Pernille Svendsen</p>	<p>DDS 130: Fredløs er freden DDS 613: Herre du vandrer forsoningens vej SDK: Du som påsokesolen tænder SDK: Hvem elsker en Kain og en Judas SDK: Sorgfulde flyver fra marken SDK: Gud du kan fri hver fattig mand</p>

<p>Mandag d. 7. marts</p>	<p>1. mos 1,27-31 Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!« Gud sagde: »Nu giver jeg jer alle planter, der sætter frø, på hele jorden og alle træer, der bærer frugt med kerne. Dem skal I have til føde. Til alle de vilde dyr og til alle himlens fugle, ja, til alt levende, der rører sig på jorden, giver jeg alle grønne planter som føde.« Og det skete. Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var. Så blev det aften, og det blev morgen, den sjette dag.</p>	<p>Gud, himmelske Far! Vis mig taknemmeligheden og glæden ved et enkelt måltid, så jeg sætter mere pris, på det jeg har og ikke hele tiden ønsker mig noget mere eller andet. Giv mig at spise af paradiset frugter, alt det grønne, du har skabt, så det bliver til vækst og nyt liv for mig og til håb for vores jord. Lad min opgave være at blive jordens beskytter, som du gav de første mennesker deres opgave. Hjælp mig til, hver dag, at kalde dit billede frem i mine medmennesker, så jeg ikke falder for fristelsen, til at ville skabe og forme dem, efter mit eget billede. Gud, kald dit billede frem inden i mig, så jeg lever i dig og bliver den, du har bestemt mig, til at være.</p> <p>Af Pernille Svendsen</p>	<p>DDS 13: Måne og sol DDS 15: op al den ting 100s 865: Se ud og se 100s 874: Du tar mig som jeg er KS 912: Alt vågner på en forårsdag KS 970: Jorden er Guds hjerte</p>
<p>Tirsdag d. 8. marts</p>	<p>Matt 15,21-28 Jesus gik bort derfra og drog til områderne ved Tyrus og Sidon. Og se, en kana'anæisk kvinde kom fra den samme egn og råbte: »Forbarm dig over mig, Herre, Davids søn! Min datter plages slemt af en dæmon.« Men han svarede hende ikke et ord. Og hans disciple kom hen og bad ham: »Send hende væk! Hun råber efter os.« Han svarede: »Jeg er ikke sendt til andre end til de fortabte får af Israels hus.« Men hun kom og kastede sig ned for ham og bad: »Herre, hjælp mig!« Han sagde: »Det er ikke rigtigt at tage børnenes brød og give det til de små hunde.« Men hun svarede: »Jo, Herre, for de små hunde æder da af de smuler, som falder fra deres herres bord.« Da sagde Jesus til hende: »Kvinde, din tro er stor. Det skal ske dig, som du vil.« Og i samme øjeblik blev hendes datter rask.</p>	<p>Herre over alle jordens børn, forbarm dig! Du ser længslen i vore hjerter og tvivlen i vores tro. Hør os, når vi i vores desperation rækker ud efter dig. Vi sætter grænser op, men din kærlighed bryder dem ned igen – vi tillægger dig egenskaber, som mere er udtryk for vore begrænsninger, end for vor tro, så fortæl os – igen – at for dig er der ingen grænser. Lad os aldrig lukke ørerne for råbet fra vore søskende, som lider og frygter. Lad os møde angsten og usikkerheden med tillid og håb. Giv styrke til dem, der er syge eller døende. Giv håb til de modløse – og tag den tro fra os Gud, der får os til at føle os bedre end andre, men giv os den tro i vore hjerter, at du er med os overalt, hvor vi færdes, og at vi med den tro ikke har noget at miste. Herre, hør vor bøn. Amen.</p> <p>Af Annette Kjær Jørgensen</p>	<p>DDS 158: Kvindelil din tro er stor DDS 173: Et vidste han om vejen frem SDK: Hun råbte i sin smerte SDK: Jeg holder af det nære liv 100s 815: Hør morgens sang</p>

<p>Onsdag d. 9. marts</p>	<p>1. Thess 4,1-2 I øvrigt, brødre, beder vi jer om og formaner jer i Herren Jesus til at gøre endnu mere fremgang i at leve sådan, som I lærte af os, Gud til behag, hvad I da også gør. I ved jo, hvilke påbud vi gav jer ved Herren Jesus.</p>	<p>Gud: Fordi vor egen kraft er svag, beder vi dig: fyld os med din Ånd, så vi får kraft til at tro, håbe og elske. Du, som bærer verden og holder himlen oppe: dig råber vi til, os, som du skabte i dit billede, men som så nemt træder forkert på din sti og kommer væk fra din vej. Hjælp os, så vi igen kan se dit billede i vor næstes ansigtstræk og være gode mod hinanden. Lad din fred og kærlighed gennemstrømme os og spredes som ringe i omgivelserne. Herre, hør vor bøn. Amen.</p> <p>Af Annette Kjær Jørgensen</p>	<p>DDS 36: Befal du dine veje DDS 365: Guds kærlighed ej grænse DDS 506: Hjerte lad dig ej DDS 694: Jesus, at du blev min broder 100S 877: Du som er i det høje SDK: Mød mig med omsorg</p>
<p>Torsdag d. 10. marts</p>	<p>Sl 42,2-6 Som hjorten skriger ved det udtørrede vandløb, sådan skriger min sjæl efter dig, Gud. Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud. Hvornår kan jeg komme og se Guds ansigt? Tårer er blevet mit brød dag og nat, når de dagen lang spørger mig: Hvor er din Gud? Jeg husker det og udøser min fortvivlelse: Jeg gik i festskaren, jeg vandrede til Guds hus under jubelråb og takkesange i valfartsskaren. Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl? Hvorfor skælver du i mig? Vent på Gud! For jeg skal takke ham på ny, min frelser og min Gud</p>	<p>Gud, vi længes efter dig og din kærlighed, og vi frygter for den, for den forstyrrer vore cirkler og mønstre. Vi beder dig: lær os at tage imod, at være åbne for dig, så vi hører, når du taler til os – i stedet for at mene, at vi ved bedre. Vi længes efter dig Gud, i tillid til, at bag al uro og jagen afsted, er det hos dig, vi finder ro og fred. Giv os alle livsmod og glæde, lad os drikke af den evige kilde, du er. Herre, hør vor bøn. Amen.</p> <p>Af Annette Kjær Jørgensen</p>	<p>DDS 410: Som tørstig hjort DDS 622: Halleluja, jeg har min Jesus 100S 896: Som hjorten der tørster 100S 860: Vi finder fred i kirken SDK: Det er Kristus der betyder alt SDK: Vent kun på Gud (Taizé) SDK: Det drypper med Istap-tåre</p>

<p>Fredag d. 11. marts</p>	<p>Matt 4,1-4 Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen. Og da han havde fastet i fyrre dage og fyrre nætter, led han til sidst sult. Og fristeren kom og sagde til ham: »Hvis du er Guds søn, så sig, at stenene her skal blive til brød.« Men han svarede: »Der står skrevet: »Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.« «</p>	<p>Herre Jesus Kristus, du er det sande brød, du barn af Betlehem: brødet hus, og du mand af Jerusalem: fredens by. Vi beder dig: giv os dit brød, som kan give næring og trøst, som kan gøre os til medmennesker, så vi kan lære at dele med hinanden. Vi, der ikke mangler noget, lider nemt af åndenød: vi ønsker os mere og mere af både brød, ting og magt. Vi beder dig: tag nænsomt vor grådighed fra os, Og lad din ånd forny os indefra, så dit liv kan vokse frem, som du ville, så vi bliver små, generøse og lattermilde. Herre, hør vor bøn. Amen.</p> <p>Af Annette Kjær Jørgensen</p>	<p>DDS 192: Hil dig frelser (Vers 9) DDS 623: Verden, O verden: Hvi frister du mig 1005 826 Guds nåde er en vintergæk</p>
<p>Mandag d. 14. marts</p>	<p>Åb 2,2-5 Jeg kender dine gerninger og din møjje og udholdenhed og véd, at du ikke kan døje de onde, og at du har prøvet dem, der påstår at være apostle, men ikke er det, og har fundet, at de lyver. Du har udholdenhed og har døjet meget på grund af mit navn og er ikke blevet træet. Men jeg har det imod dig, at du har svigtet din første kærlighed. Husk derfor på, hvorfra du er faldet, og omvend dig, og gør de gerninger, du først gjorde; ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis ikke du omvender dig.</p>	<p>Gud, du som er i himlen og på jorden. Giv os styrke til at holde ud, når livet bliver svært. Giv os kræfter til at kæmpe imod alt, som slår glæden i stykker Alt som gør kærligheden kold imellem os. Kald livsmodet frem i os så vi holder fast i håbet om, at alt bliver godt, når du en dag griber ind og gør jorden ny. Lad os fyldes af din sandhed. Stå ved vores side så vi bliver stærke i at vide, at du er med os. Lad din overflod af kærlighed og godhed nå ud til andre igennem os. Send os din ånd: Lysets ånd så vi kan se klart Og gennemskue de løgne, der lokker og forfører os væk fra dig. Du, den eneste sande Gud som lever og råder fra evighed til evighed. Amen</p> <p>Af Louise Schousboe</p>	<p>DDS 30: Op, alle, som på jorden bo DDS 36: Befal du dine veje DDS 658: Når jeg er træt og trist SDK Guds ord vil altid finde dig SDK Gud af livet, jeg er bange</p>

<p>Tirsdag d. 15. marts</p>	<p>Matt 6,19-21 Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler. Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler. For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.</p>	<p>Gud, du som er i himlen og på jorden. Du som er rig på nåde og barmhjertighed. Du som i din grænseløse gavmildhed giver os del i alt, hvad der er dit. Du som aldrig sparer på din kærlighed. Smit os med din gavmildhed og godhed. Lær os at dele med hinanden. Velsign det vi har og kan så det må blive til glæde og til gavn for andre. Fri os fra at skrabe til os og jage efter vores egne behov. Lad vores hjerter være hos dig. Du, den eneste sande Gud som lever og råder fra evighed til evighed. Amen</p> <p>Af Louise Schousboe</p>	<p>DDS 8: Om alle mine lemmer DDS 377: I, Herrens udvalgte DDS 467: Du er vor skat DDS 576: O Jesus, troens dyre skat DDS 714: Kom, Hjerte, tag dit SDK Den skjulte skat</p>
<p>Onsdag d. 16. marts</p>	<p>Luk 11,24-26 Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det fejlet og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.«</p>	<p>Gud, du som er i himlen og på jorden Dine ord skabte liv, da alting begyndte. Dine ord: "Bliv lys!" brændte hul i mørket. Tal til os og skub mørket i os til side. Du sendte din søn til verden for, at han skulle befri os fra det onde. I ham er der liv. Dit liv. I ham er der lys. Dit lys som intet mørke i verden nogensinde kan få bugt med. Luk vores ører og vores hjerter op så vi tager imod hans ord. Lad ham, der er verdens lys bo ved troen i vores hjerter så mørkets dæmoniske kræfter må slippe sit tag i os. Lad din hellige ånd, lysets ånd tage bolig i os. Og fyld vores sind og vores hjerter vores tanker og vores ord med lys og med liv fra dig. Du, den eneste sande Gud som lever og råder fra evighed og til evighed. Amen</p> <p>Af Louise Schousboe</p>	<p>DDS 720: Som året går 100S 804: Det sused af vinger i luften i nat 100S 836: Helligånd tag mig ved SDK Der vokser en klippe SDK Jeg kommer i min Min fred er min fred (Taizé)</p>

<p>Torsdag d. 17. marts</p>	<p>Ef 5,1-5 I skal ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en gave og et offer til Gud, en liflig duft. Men utugt og al slags urenhed og griskhed må end ikke nævnes iblandt jer; det sømmer sig ikke for hellige. Heller ikke skamløshed og tåbelig snak eller overfladisk vid; det passer sig ikke, men derimod taksigelse. For det skal I vide, at ingen utugtig eller uren eller grisk – det er det samme som en afgudsdyrker – har lod og del i Kristi og Guds rige.</p>	<p>Gud, du som er i himlen og på jorden. Du som elsker os som dem vi er. Lær os at leve som dine børn, der gavmildt deler ud af den kærlighed og godhed som du hver dag møder os med. Uanset om vi har fortjent det eller ej. Læg dine ord i vores hjerter. Blæs din skaberkraft i vores ord så de ikke bliver tomme og hule Men fulde af liv og af glæde fra dig. Tilgiv os, når vi bliver så optagede af os selv, at vi slet ikke har øje for de andre. Vis os den vej vi skal følge og følg med os, så vi ikke går vores egne veje væk fra dig. Vi takker dig for, at vi som dine børn altid hører hjemme hos dig. Du, den eneste sande Gud som lever og råder fra evighed til evighed. Amen</p> <p>Af Louise Schousboe</p>	<p>DDS 10: Alt hvad som fuglevinger DDS 506: Hjerter lad dig ej 100S 885: Døm ikke den der falder SDK Gå med glæde, gå med fred</p>
<p>Fredag d. 18. marts</p>	<p>Ef 5,6-9 Lad ingen føre jer bag lyset med tomme ord; for det er den slags, der nedkalder Guds vrede over ulydighedens børn. Gør derfor ikke fælles sag med dem! For engang var I mørke, men nu er I lys i Herren; lev som lysets børn for lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed.</p>	<p>Kære Jesus. Din ven Paulus er en vis mand. Hans ord rammer noget dybt inde i mig... ordene om mørke og lys! Jeg har været i mørket, ja mørket griber stadig ud efter mig. Heldigvis har jeg også erfaret lyset; det man i kirken kalder velsignelse. Tak fordi dit lys er stærkere end mørket inde i mig. Hjælp mig, så lyset kan trænge mørket endnu mere tilbage; så det til sidst bare er en erindring om fortiden; en påmindelse. Tak og amen.</p> <p>Af Carsten Andreassen</p>	<p>DDS 367, Vi rækker vore hænder frem DDS 539: Mit lys i mørke DDS 754: Se nu stiger solen SDK Og bliver glædens lys og stor SDK Rejs dig, bliv lys (Lovsang/Taizé) 100S 893: Min tro er en søgen</p>

<p>Mandag d. 21. marts</p>	<p>Sl 145,8-16 Herren er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rig på troskab. Herren er god mod alle, hans barmhjertighed gælder alle hans skabninger. Alle dine skabninger, Herre, takker dig, dine fromme priser dig. De fortæller om dit herlige kongedømme og taler om din styrke. De vil kundgøre hans væld for menneskene, hans kongedømmes prægtige herlighed. Dit kongedømme består i al evighed, dit herredømme i slægt efter slægt. Herren støtter alle, der falder, og rejser alle de nedbøjede. Alles øjne er rettet mod dig, og du giver dem deres føde i rette tid. Du åbner din hånd og mætter alle skabninger med det, de ønsker.</p>	<p>Kære Gud. Du overøser mig med kærlighed og sandhed. Det bliver tydeligt for mig, hver gang et andet menneske lægger sin hånd på mit hoved og velsigner mig. Så bliver din kærlighed og sandhed kropslig nær. Din kærlighed og min længsel når da hinanden. Tak fordi jeg har et menneske, der vil lyse velsignelsen med håndspåleggelse over mig og derved hjælpe mig ind i et fortroligt og livsprægende fællesskab med dig. Amen Af Carsten Andreassen</p>	<p>DDS 26, Nærmere, Gud, til dig DDS 29, Spænd over os dit himmelsejl DDS 403: Denne er dagen DDS 745: Vågn op og slå 100S, 849, Igen berørt 100S 894: Se hvad jeg har til Dig som gave 100S 898: Mit menneskeliv har været KS 941: Vær vågen en tidlig</p>
<p>Tirsdag d. 22. marts</p>	<p>2. mos 16,11-18 Herren sagde til Moses: »Jeg har hørt, hvordan israelitterne giver ondt af sig. Sig nu til dem: Lige inden mørket falder på, skal I få kød at spise, og i morgen skal I spise jer mætte i brød; så skal I forstå, at jeg er Herren jeres Gud.« Om aftenen kom der et vagteltræk, som dækkede lejren, og om morgenen lå der dug rundt om lejren. Da duggen forsvandt, lå der hen over ørkenen et finkornet lag ligesom rim på jorden. Da israelitterne så det, spurgte de hinanden: »Hvad er det?« For de vidste ikke, hvad det var. Men Moses sagde til dem: »Det er det brød, Herren giver jer at spise. Dette er, hvad Herren har befalet: I skal samle så meget af det, som hver enkelt kan spise, en omer til hver enkelt svarende til antallet af personer. Enhver skal tage til dem, der hører til i hans telt.« Det gjorde israelitterne, og nogle samlede meget, andre lidt. Da de målte det med omer-målet, havde den, der havde samlet meget, ikke for meget, og den, der havde samlet lidt, havde ikke for lidt; de samlede det, hver især kunne spise.</p>	<p>Kære Gud. I ørkenen sagde du til israelitterne, at de skulle samle så meget manna sammen, som de kunne spise. Ikke mere. Du ville sørge for dem hver eneste dag. Det må have været stort at være en del af; hver morgen at stå op til synet af din omsorg og kærlighed... hver morgen! Det med ikke at gemme, er lidt fremmed for mig. Jeg har altid noget i køleskabet. Men jeg bestræber mig på at leve i bevidstheden om, at du velsigner mig hver eneste dag. Tak Gud, fordi jeg igen og igen må blive mindet om din omsorg. Det med synet, kan jeg godt misunde israelitterne. Jeg tænker, at det ville være lettere at lægge mit liv i dine hænder, hvis jeg ind imellem kunne se din velsignelse. Men måske bliver det slet ikke nemmere af at se. Du bevæger mig allermest, når du rammer mine indre sanser; når jeg f.eks. ser dig for mit indre blik... ”ser” din omsorg, mærker din fred, tanker op af din ro. Amen. Af Carsten Andreassen</p>	<p>DDS 29, Spænd over os dit himmelsejl DDS 403: Denne er dagen DDS 745: Vågn op og slå 100Salmer, 814, Denne morgens mulighed 100S 894: Se hvad jeg har til Dig som gave 100S 898: Mit menneskeliv har været KS 941: Vær vågen en tidlig</p>

<p>Onsdag d. 23. marts</p>	<p>Joh 6,5-13</p> <p>Da Jesus løftede blikket og så, at en stor skare kom hen imod ham, sagde han til Filip: »Hvor skal vi købe brød, så disse folk kan få noget at spise?« Men det sagde han for at sætte ham på prøve, for selv vidste han, hvad han ville gøre. Filip svarede ham: »Brød for to hundrede denarer slår ikke til, så de kan få bare en lille smule hver.« En af hans disciple, Andreas, Simon Peters bror, sagde til ham: »Der er en lille dreng her, han har fem bygbrød og to fisk; men hvad er det til så mange?« Jesus sagde: »Få folk til at sætte sig.« Der var meget græs på stedet. Mændene satte sig; de var omkring fem tusind. Så tog Jesus brødene, takkede og delte ud til dem, der sad der; på samme måde også af fiskene, så meget de ville have. Da de var blevet mætte, sagde han til sine disciple: »Saml de stykker sammen, som er tilovers, så intet går til spilde.« Så samlede de dem sammen og fyldte tolv kurve med de stykker af de fem bygbrød, som var tilovers efter dem, der havde spist.</p>	<p>Kære Jesus. Du virker så ubekymret, selv om der sidder 5.000 sultne mennesker foran dig – og I kun kan samle 5 brød og 2 fisk sammen. Hvor vil jeg gerne kunne leve lige så ubekymret. Du er vel ubekymret, fordi du stoler på, at Gud viser dig en vej – også når så mange er så sultne.</p> <p>Der findes stadig mennesker, som takker for maden, inden de spiser - ligesom du gjorde den dag. Jeg er ikke sikker på, om det giver mad til de sultne, men det giver vel et taknemmeligt hjerte, og det vil jeg gerne leve med og leve af.</p> <p>Tak, Jesus, fordi jeg må leve i forventning om, at du mætter mig hver dag, ligesom du den dag mættede de 5.000. Tak og amen.</p> <p>Af Carsten Andreassen</p>	<p>DDS 345: Gud menighed er jordens DDS 367, Vi rækker vore hænder frem DDS 472 O Jesus, søde Jesus DDS 637: Du som mættet 100S 865 Se ud og se Guds 100S 898 Mit menneskeliv SDK En kurv med frugt SDK I den mindste kerne</p>
<p>Torsdag d. 24. marts</p>	<p>2. kor 9,6-9</p> <p>For husk, at den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt. Men enhver skal give, som han har hjerte til – ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver. Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt – som der står skrevet:</p> <p>Han strøede ud, han gav til de fattige, hans retfærdighed består til evig tid.</p>	<p>Gud!</p> <p>I livets store gaveregnskab er jeg håbløst bagud.</p> <p>Dagligt fortaber jeg mig i småligt regnskabsfnidder over for dem jeg kender. Alt for ofte klemmer de små sko og så glemmer jeg det væsentlige: At alt har vi fået af dig!</p> <p>Kære Gud! Du som giver liv og i kærlighed gav os din egen søn!</p> <p>Hjælp mig til hver dag at huske din gavmildhed og ødselhed. Giv mig styrke og mod til ødsle gavmildt videre med dine gaver.</p> <p>Hjælp mig til hver dag at huske, at de gaver der virkelig betyder noget, kun bliver større af at blive delt.</p> <p>Af Johanne Langkjær Fårup</p>	<p>DDS 153 En sædemand DDS 633: Har hånd du lagt DDS 695 Nåden hun er af kongeblood DDS 727 Gud du fra dine 100S 879 Vi spreder</p>

Fredag d. 25. marts	<p>Matt 4,1-4</p> <p>Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen. Og da han havde fastet i fyrre dage og fyrre nætter, led han til sidst sult. Og fristeren kom og sagde til ham: »Hvis du er Guds søn, så sig, at stenene her skal blive til brød.« Men han svarede: »Der står skrevet: »Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.« «</p>	<p>Jesus!</p> <p>Jeg kender til at flyve højt og falde ned. Det gør ondt, når livet bliver en ørken af selvbebrejdelser.</p> <p>Jeg be´r dig:</p> <p>Du, der kender til ondskab og medløberi, fra egen krop: Lad mig ikke forblive i selvsving over min egen utilstrækkelighed!</p> <p>Giv mig styrke til at se op og tro på, at din nådefulde tilgivelse også gælder for mig.</p> <p>Giv mig mod til at klø på, i troen på at du er med mig og hos mig hver eneste dag med din uendelige kærlighed.</p> <p>Af Johanne Langkjær Fårup</p>	<p>DDS 192: Hil dig frelser (Vers 9)</p> <p>DDS 623: Verden, O verden: Hvi frister du mig</p> <p>100S 826 Guds nåde er en vintergæk</p>
Mandag d. 28. marts	<p>1. kor 1,21-25</p> <p>For da Gud i sin visdom ikke ville, at verden skulle kende ham gennem sin egen visdom, besluttede Gud at frelse dem, som tror, ved den dårskab, der prædikes om. For jøder kræver tegn, og grækere søger visdom, men vi prædiker Kristus som korsfæstet, en forargelse for jøder og en dårskab for hedninger; men for dem, der er kaldet, jøder såvel som grækere, prædiker vi Kristus som Guds kraft og Guds visdom. For Guds dårskab er visere end mennesker, og Guds svaghed er stærkere end mennesker.</p>	<p>Gud!</p> <p>Jeg grubler mig dagligt grå af bekymring.</p> <p>Jeg vil så gerne gennemskue, kontrollere og begribe alt.</p> <p>Men lige nu er min verden kastet op i luften.</p> <p>Og jeg kan ikke gribe den igen med min forstand eller min fornuft</p> <p>Tak Gud, som griber mig i livet og i døden!</p> <p>Jeg be´r dig:</p> <p>Vær hos mig når min mit blik fæstner sig på korset</p> <p>Lad mig hvile i dets gåde!</p> <p>Og giv mig troen på din uendelige kærlighed, der stråler mig i møde derfra.</p> <p>Af Johanne Langkjær Fårup</p>	<p>DDS 18: Som fik i hav</p> <p>DDS 307: Gud Helligånd</p> <p>DDS 606: Kommer, hvo vil visdom</p> <p>SDK: Guds visdom er</p> <p>DDS 672: Jeg ved på hvem</p> <p>100S 877: Du som er i det høje</p>

<p>Tirsdag d. 29. marts</p>	<p>Luk 1,26-38</p> <p>Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!« Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.« Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højestes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; thi intet er umuligt for Gud.« Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende.</p>	<p>Himmelske Far</p> <p>Endnu er foråret i sin spæde begyndelse. Men dybt i muldens mørke er spirer på vej, på kolde grene er knopperne allerede klar.</p> <p>Tak for livets og lysets mirakel!</p> <p>Og tak fordi du endnu skjult for øjet i Marias maves mørke lader en ny begyndelse spire frem.</p> <p>Kærlige Gud</p> <p>Tak for Ham, der om 9 måneder kommer til verden midt i den kolde vinter en tindrende julenat!</p> <p>Lad din søn være et lys i mit liv allerede nu, når forår synes alt for langt væk, og giv mig styrke og livsmod til at række lyset videre ud til andre.</p> <p>Af Johanne Langkjær Fårup</p>	<p>DDS 71: Nu kom der bud DDS 72: Maria var en jomfru DDS 73: Vi synger med Maria 100S 803: Maria Snart er det forår SDK Jorden skal danse</p>
<p>Onsdag d. 30. marts</p>	<p>1. joh 1,1-3</p> <p>Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore øjne, det, som vi betragtede og vore hænder rørte ved: livets ord – og livet blev åbenbaret, og vi har set det og vidner om det og forkynder jer det evige liv, som var hos Faderen og blev åbenbaret for os – det, som vi har set og hørt, forkynder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vort fællesskab er med Faderen og med hans søn, Jesus Kristus</p>	<p>Kære Gud!</p> <p>Fællesskaber...</p> <p>På den ene side kan jeg ikke leve uden.</p> <p>Tak for de netværk, jeg er en del af – i familien, blandt mennesker, der holder af mig, dér, hvor jeg lever mit liv!</p> <p>På den anden side:</p> <p>Nogle gange giver fællesskabet mig udfordringer! Jeg passer ikke altid ind. Jeg tilføjer ikke altid det liv og den glæde, jeg gerne ville.</p> <p>Gud – i dag hører jeg, at du vil have fællesskab med mig! At du blev et menneske i Jesus Kristus. Tak for det globale fællesskab af kristne ud over hele jorden – og fordi jeg også her i kirken kan møde mennesker, jeg kan dele tro og liv med.</p> <p>Lad mig altid vide, at jeg må være omfavnet af dig og være en del af dit kærlige fællesskab i tid og evighed.</p> <p>Amen.</p> <p>Af Peter Jacobsen</p>	<p>DDS 6: Dig være, mildeste Gud DDS 7: Herre Gud, dit dyre navn DDS 560: Det livets ord SDK: Begyndelsen er ordet SDK: Vi tror vi er skaberens SDK Du vil høje skaber</p>

<p>Torsdag d. 31. marts</p>	<p>Matt 6,25-30 Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? 26 Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? 27 Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? 28 Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. 29 Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. 30 Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende?</p>	<p>Gode Gud! Jeg er trådt ind i kirkens hus – som en pause fra hverdagens bekymringer. Alligevel bærer jeg også bekymringerne med mig ind i kirken. Tak fordi jeg må rummes hos dig med alt, hvad jeg er. Tak fordi du ikke bare rækker mig et quick fix af overfladisk trøst men tilbyder mig dit nærvær ind i alle hverdagens udfordringer. Nu beder jeg: Lad mig slippe bekymringerne uden at slippe ansvaret. Giv mig sindsro til at acceptere de ting, jeg ikke kan ændre, mod til at ændre de ting jeg kan, og visdom til at se forskellen. Lad mig tage imod livets gaver som dine gaver: Tøjet, jeg har på, vennerne, jeg omgiver mig med, maden jeg får lov at spise – dem, der ser på mig med kærlige øjne. Vis mig dit kærlige blik, når jeg ikke kan få øje på andres. Mæt mig med de gaver, himlen kan byde på, når jeg har svært ved at få stillet min sult efter mening i denne verden. Din er magten i evighed. Så tør jeg give slip og nøjes med det ansvar, der er mit. Amen.</p> <p>Af Peter Jacobsen</p>	<p>DDS 31: Til himlene rækker DDS 41: Lille Guds barn DDS 748: Alt hvad som fugle DDS 750: Nu titte SDK: Læg al din uro og bekymring (Taizé) SDK Tag min ængstelse og uro</p>
-----------------------------	--	--	--

<p>Fredag d. 1. april</p>	<p>Luk 13,18-19 Så sagde han: »Hvad ligner Guds rige? Hvad skal jeg sammenligne det med? 19 Det ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin have, og det voksede op og blev et helt træ, og himlens fugle byggede rede i dets grene.«</p>	<p>Kære Gud! Dit er riget! Guds rige! Det lyder så fjernt, så himmelsk! Men det himmelske er på forunderlig vis plantet i vores verden. Himlen på jorden – på en måde! Ofte tænker vi på, hvor vi hører til: Er jeg dansk nok til Danmark? Fynsk nok til Fyn? Klog nok til min uddannelse? Er jeg troende nok til kirken – eller til dig, Gud? Gud, giv mig opholdstilladelse i dit rige! Lad mig bygge rede i dit riges grene! Lad mit liv hvile på en stamme af din kærlighed! Jeg tror, at du har plads til mig. Som du har plads til alle. I Jesu navn, Amen!</p> <p>Af Peter Jacobsen</p>	<p>DDS 156: Guds rige DDS 320: Midt iblandt os er SDK Guds rige er en hvirvelvind</p>
<p>Mandag d. 4. april</p>	<p>Fil 2,5-11 I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydlig indtil døden, ja, døden på et kors. Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære</p>	<p>Se hvilket menneske! Jeg beundrer dit sind, Jesus! Jeg beundrer, at du så fordomsfrit lukker udskuddet ind. At du, som er skaberen, at du, som er Gud, ikke går på de bonede gulve men bøjer dig i støvet som en korsfæstet tjener. På en måde forstår jeg godt, at Gud har skænket dig navnet over alle navne, for jeg har selv mødt mennesker, jeg beundrer, fordi de har tjent andre helt uden at tænke på egen ære eller fortjeneste! Jeg beder dig i dag: Lad mig afspejle bare noget af dit sind over for dem, jeg møder på min vej! Lad mig kunne give afkald og tjene i kærlighed! Lad mig kende mine egne grænser og turde sige fra – men fri mig for dovenskab og lad mig være et lys for andre med netop de gaver, du har givet mig! Amen.</p> <p>Af Peter Jacobsen</p>	<p>DDS 56: Jesus er navnet mageløst DDS 57: Herre, fordi du DDS 678: Guds fred er glæden DDS 725: Det dufter lysegrønt 100S 880: Gud, gode Gud</p>

<p>Tirsdag d. 5. april</p>	<p>Matt 5,13-15 I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset.</p>	<p>Gud, du siger 'der skal blive lys' og sådan sker det Lyset kiler sig ind i mørket og slår huller i det. Du kalder livet frem, med dit ord. Du styrke, magt og kraft har du. For du er Gud. Det giver mig håb. For <i>mit</i> lys er svagt Mit salt uden kraft Jeg vender mig indad, lukker mig om mig selv. Lyse huller fylder jeg med mørke. Kristus, giv mig lys af dit liv, håb af din opstandelse fra de døde og saltets styrke af din opstand mod mørket og mørkets kræfter. Så jeg kan være hvad du siger jeg er: lys og salt. Det beder jeg om i dit navn. Amen.</p> <p>Af Tine Lindhardt</p>	<p>DDS 367: Vi rækker vore hænder SDK Hvis saltet mister al sin SDK Det er Kristus der betyder 100S 826: Guds nåde er en vintergæk</p>
----------------------------	--	---	--

<p>Onsdag d. 6. april</p>	<p>Luk 21,1-4 Og han så op og fik øje på de rige, som lagde deres gaver i tempelblokken. Han så også en fattig enke lægge to småmønter i den og han sagde: »Sandelig siger jeg jer: Denne fattige enke har givet mere end alle de andre. For de har alle lagt i af deres overflod, men hun har givet af sin fattigdom, alt det, hun havde at leve af.«</p>	<p>Gud, jeg er træt. Jeg har mistet modet og troen og håbet. Jeg råber i min fortvivlelse. Hjælp mig, Gud. Giv mig kræfter, Kristus. Og tro og håb. Du åbner mine øjne for de mange velsignelser du fylder mit liv med. At jeg er vågnet til en ny dag. At naboen sagde god morgen. At den jeg ikke kendte rakte ud efter mig og bad mig om hjælp. Giv mig at se det meget jeg har at give af; at jeg har alt det som du giver mig. To mønter, sange og fortællinger, et hjerte der pumper liv og ånd rundt i kroppen. Øjne, ører, hænder der kan række ud og tage hånd om. Tid, nærvær. Alt det giver du mig. Alt det kan jeg give af til min næste. Ikke for min egen skyld, og ikke for at blive god. Men når jeg gør det, - når jeg giver af det, jeg har fået givet, til min næste, selv om jeg ikke synes der noget at give af - så opstår tro og mod og håb. <i>Du</i> giver det, du lader det opstå, for min næste og for mig. Tak Gud, i Jesu navn. Amen.</p> <p>Af Tine Lindhardt</p>	<p>DDS 46: Sorrig og glæde DDS 743: Nu rinder solen op SDK: Du så den arme enke 100S 815: Hør morgens sang</p>
---------------------------	---	---	---

<p>Torsdag d. 7. april</p>	<p>Matt 11,28-30 Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmelig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.«</p>	<p>Gud jeg er bekymret og urolig. Hvad vil der ske? Hvordan skal det gå? Hvad bringer morgendagen? Hver dag mødes man af nye katastrofer og ulykker, død og ødelæggelse, ondskab og mørke. Dystre forudsigelser. Det hjælper ikke at kalde det udfordringer. En spade er en spade og en skovl en skovl, en ulykke er ulykkelig og en katastrofe katastrofal for dem den rammer. Jeg er urolig og bekymret. Jeg kan ikke hvile. Jeg må stå op imod de kræfter der truer med at tage livet af livet. De er i verden - og mig sniger de sig også ind på. De spørger, om der ikke er en anden der kan stå sammen med den der udsættes for hån og uretfærdighed. Behøver det være mig? Skal jeg ikke tænke lidt på mig selv og fortjener jeg ikke at hvile mig. Men Gud, jeg <i>må</i> gøre opstand mod mørket om mig og i mig. Ikke sandt? Uro og bekymring tynger mig. Din søn vor Herre Jesus Kristus siger at han vil give mig hvile. Af sin hvile. Som ikke er en hvilen sig. For han hvilede sig ikke. Han sparede ikke sig selv, men bar sit åg, - korset - ja, døden på et kors for vores skyld. Det kan jeg hvile i. For du, Gud, rejste ham af døde i påskemorgenrøde. Du lader dit lys skinne i mørket, altid. Mørket i verden, dødens mørke, mørket i mig. Deri er håbet. At mørket aldrig får greb om lyset. Lyset flækker det. I det håb kan jeg finde trøst og styrke og kræfter til at leve det liv der er mit. Med uro og bekymring, ja – og med mod til at stå op imod mørket. Det er min tro. Det kan jeg stole på. Tak i Jesu navn. Amen.</p> <p>Af Tine Lindhardt</p>	<p>DDS 638: O, kommer hid dog Guds søn DDS 620: Hvad fattes mig DDS 603: Den vej du gik 100S 814: Denne morgens mulighed 100S 878: Jeg fryser i mit verdensskrud</p>
----------------------------	---	--	--

<p>Fredag d. 8. april</p>	<p>Sl 139,1-12</p> <p>Herre, du ransager mig og kender mig. Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke; du har rede på, om jeg går eller ligger, alle mine veje er du fortrolig med. Før ordet bliver til på min tunge, kender du det fuldt ud, Herre; bagfra og forfra indeslutter du mig, og du lægger din hånd på mig. Det er for underfuldt til, at jeg forstår det, det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det. Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd? Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt? Stiger jeg op til himlen, er du dér, lægger jeg mig i dødsriget, er du dér. Låner jeg morgenrødens vinger og slår mig ned, hvor havet ender, så leder din hånd mig også dér, din højre hånd holder mig fast. Siger jeg: »Mørket skal dække mig, lyset blive til nat omkring mig,« så er mørket ikke mørke for dig, natten er lys som dagen, mørket er som lyset.</p> <p>Eller</p> <p>1 kor 15,21-28</p> <p>Fordi døden kom ved et menneske, er også de dodes opstandelse kommet ved et menneske. For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus. Men hver til sin tid: Kristus som førstegrøden, dernæst, når han kommer, de, som hører Kristus til. Derefter kommer enden, når han har tilintetgjort al magt og myndighed og kraft og overgiver Riget til Gud Fader. For Kristus skal være konge, indtil Gud får lagt alle fjender under hans fødder; som den sidste fjende tilintetgøres døden, for »alt har han lagt under hans fødder« – og når det hedder, at alt er underlagt, er det klart, at undtaget er Gud, der har lagt alt under ham. Og når så alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underlægge sig under ham, som har lagt alt under ham, for at Gud kan være alt i alle.</p>	<p>Gud du kender mig. Du kender også alt det jeg ikke selv vil kendes ved. Du ved at jeg sjældent får gjort det gode, jeg vil, - og at jeg tit gør det onde jeg egentligt ikke vil. Jeg ved det også godt selv, men jeg vil ikke vide af det. Jeg skammer mig. Jeg skjuler mig i mørket og håber at ingen ser det. Men det fylder og det er tungt og det spærrer for lyset og livet. Jeg tør ikke sige det til nogen, ikke engang til mig selv. Jeg er bange. Bange for at blive gennemskuet og forkastet. Men du kender mig, Gud. Og du vil at jeg skal leve i lyset, - i dit lys og i lyset af dig. Ikke i mørket. Så her står jeg, i dit lys, gennemlyst. Intet er skjult for dig. Du ser det lyse og du ser det mørke. Jeg er bange. Men også lettet. For det er en lettelse at jeg ikke længere skal bære det selv og prøve at skjule det som alle sikkert allerede ved. At du vil kende dét, som jeg bekender for dig. Og i din miskundhed og kærlighed vil kendes ved mig. Du giver mig ikke løn som forskyldt. I din søn Jesus Kristus giver du mig liv af dit liv, glæde af din glæde, tilgivelse af din guddommelige kærlighed. Jeg får lov til at tro, at jeg har en plads hos dig selv om jeg ikke har fortjent det. Livet er også for mig, selv når jeg ikke lever op til det. Tak Gud at jeg får lov til at leve i dit lys og i lyset af dig og din søn, hans liv og død og opstandelse fra de døde. Amen.</p> <p>Af Tine Lindhardt</p>	<p>DDS 21: Du følger Herre al min færd DDS 177: Kom Sandheds konge DDS 634: Du ved det nok mit hjerte DDS 787 Nu går solen sin vej (vers 5) SDK Du ser mig SDK Erantis du har dig møjsommeligt</p>
---------------------------	---	---	--

Noter til salmevalget af Simon Langeskov Jylov

Ved valget af salmer til andagtsmaterialet er der lagt vægt på flere ting. Det er forsøgt at opnå en bredde, således at der er både gamle og nye salmer med, at der er både lange og korte og at der er fra flere forskellige salmesamlinger, men dog primært fra Den Danske Salmebog.

Samtidig er der forsøgt opnået en genkendelighed, så salmerne afspejler den tekst der læses – det kan være ved at salmen er skrevet over lige netop den passage, eller ved at salmen støtter en tematisk ramme, hvori teksten sætter selve temaet.

Der er valgt flere forskellige salmer til hver dag, hvilket dels er for at skabe muligheden for flere tematiske indgangsvinkler og dels for at give plads til andagtens placering, da der også er morgensalmer tilknyttet, men vil man hellere om eftermiddagen, kan man vælge uden om morgensalmerne.

Man kan med fordel benytte sig af salmer.dk og man vil også i oversigten finde en del forslag derfra, som ikke er at finde i andre salmebøger. Der kan være en gevinst ved at lære en ny salme, og det kan få en meditativ effekt, hvis man gentager første vers en del gange.

Det gælder også for mange af salmerne, at man med fordel kan bruge et enkelt eller flere vers, og at man ikke skal føle sig forpligtet til at vælge hele salmen.

Forkortelser:

DDS: Den danske salmebog

100S: 100 salmer

KS: Kirkesangbogen

SDK: Salmer.dk